

(VĂN HÓA MÁC-LENINIT và VĂN HÓA DÂN T C)

Thi t nghĩ hai t ng “nhuộm đ” có th đ đ trình bày t t c n i dung c a câu chuy n tôi nói hôm nay. Nhuộm đ cái gì? Xin nói ngay là văn hóa dân t c VN là m t văn hóa có màu vàng đã b văn hóa Mácleninit màu máu nhuộm đ . Ch có v y thôi, nh ng xin đ tôi khai tri n thêm.

Trong m t bài nói chuy n tr c đây v S m ng văn hóa dân t c, tôi có s l c đ nh nghĩa văn hóa nh sau: Văn hóa là cách s ng, cách suy nghĩ, cách giao ti p gi a ng i v i ng i, hay nhân sinh quan, cách nhìn v vũ tr hay vũ tr quan, cách nhìn v s v t h u hình và vô hình hay là tín ng ng, ngôn ng, văn chu ng văn h c, ngh thu t, k thu t, khoa h c, trò ch i, gi i trí, múa hát, cách xây c t nhà c a, cách ăn u ng, n u n ng, ăn m c v.v.... Nh th văn hóa có th chia ra hai lo i: tinh th n và v t ch t, mà tín ng ng, đ o đ c đ c nhìn nh n nh là linh h n c a văn hóa.

M i dân t c đ u có m t n n văn hóa khác v i dân t c khác ho c ít ho c nhi u, ÍT là nh v m t v t ch t, b i cùng m t ch ng t c nh dân t c Hán và dân t c Vi t, ví d n u n ng g n nh nhau. NH U là nh v tình th n cùng m t dân t c l i có hai văn hóa hoàn toàn khác nhau, n u không nói là đ i ch i nhau nh duy linh, duy tâm và duy v t. B n ch t văn hóa là đ ng hay bi n đ i theo th i gian, theo không gian, sinh ra và phát tri n không ng ng ngh , bi t g n gi cũng nh bi t thu nh n và b đi, tuy nhiên cũng có nh ng nét luôn luôn t n t i và ph i t n t i cũng nh có nh ng đ i m không thay đ i đ c, hoàn toàn b t di b t d ch và b t bi n nh l ch s c a mình.

Văn hóa là s n ph m c a con ng i, đ r i ng c l i văn hóa đào t o ra con ng i, đúng h n m t type ng i, m t m u ng i. Văn hóa dân t c VN do dân t c VN v i th i gian và trong m t không gian nh t đ nh đã c u t o m t dân t c có nh ng nét đ c thù riêng bi t khác v i dân tộc khác. T h i nào? T t nhiên là t lúc dân t c hình thành g i là Văn Lang, sau g i là Đ i Vi t. Dân t c Văn Lang này đã hình thành khi các vua Hùng k t h p 15 b - có ng i nói ng c, l p n c r i m i chia ra làm 15 b - thành m t n c cũng g i là nu c Văn Lang, t c là vào kho ng th k th 7 tr c công nguyên, đó là theo s tìm hi u c s c a tôi.(1)

(1) Trong cu c hành trình th i gian là 60,000 năm, không gian là t Phi châu ra 5 châu, nhân lo i đã hình thành t m t hay nhi u t bào nh là GIA ĐÌNH, đ r i t đó phát tri n thành ra nhi u B L C r i rác trên các n o đ ng đi c a mình, đ r i nh ng b l c l i h p nhau l i đ

hình thành nhng DÂN T C khác nhau. Nhng dân t c nào có nhng y u t hay nhng c u trúc th xác gi ng nhau thì i hình thành ra m t CH NG T C riêng bi t.

Bây gi th tìm hi u xem văn hóa dân t c VN có màu s c gì, hay nói m t cách khác nó có nhng nét đ c thù gì. T t nhiên nó ph i có nhi u màu pha tr n nhau thành ra m t màu mà theo kinh nghi m đúng h n là theo s h c là màu VÀNG. Màu vàng theo quan ni m đ c đoán c a tôi là màu t ng tr ng cho tinh th n văn hóa dân t c nguyên th y c a dân t c VN, có b n ch t duy linh c a vũ tr quan tam th mà đ ng nh t là Thiên, Đ a, Nhân, th hi n b ng đ o th T tiên/Ông bà và Tr i Đ t. Th Qu c t Hùng v ng là t đi m tin t ng chánh chung c a c dân t c, cho c n c, th Ông bà cha m là thành ph n dành cho m t đ i gia đình hay m t t c, m t dòng m t h . Th Tr i Đ t thì là th nhng T ng tr ng: a/ bà chúa Li u H nh, hi n thân c a C u Thiên Huy n n (bà Tr i) , b/ bà chúa Th ng Ngàn (núi r ng) và bà chúa Tho i (Th y), t ng tr ng cho Đ t N c. Trên đây là ph n tín ng ng duy linh c a văn hóa dân tộc VN.

Đ n đ u Công nguyên Lão giáo đã đ n nh h ng trên văn hóa dân t c nguyên th y Văn Lang, r t t c là văn hóa nguyên th y Văn lang ch a đ đi u ki n đ h p th cái ph n tri t cao siêu c a nó, mà ch thu nh n nhng t ng t ng q i th n ma quái phù phép bùa chú l nghi ph c t p và om sòm. Vì đó mà ph n l n chúng ta ngày nay ch quan tâm và khinh b c cái ph n đ đoan mê tín, mà quên đi cái ph n căn b n duy linh c a văn hóa dân t c.

Nhng sau đó thì có Nho giáo và Ph t giáo đã đ n xâm nh p văn hóa dân t c duy linh c a ta và thêm vào nhng t t ng duy tâm và nhân b n, làm cho văn hóa duy linh c a dân t c VN phong phú và t t đ p thêm. Vì đó mà văn hóa dân t c VN c a ta thành ra m t th văn hóa Lão, Nho và Ph t, v a duy linh v a duy tâm. Qua nhng th k 18, 19, 20 văn hóa Kitô giáo Âu Tây cũng đã đ n và cũng nh h ng ph n nào trên văn hóa dân t c V.N.

Văn hóa dân t c VN là môi tr ng xây đ ng con ng i, i trong đó con ng i đ c quan ni m rõ ràng nh là m t giá tr tuy t đ i, vì theo vũ tr quan tam th THIÊN-Đ A-NHÂN, con ngu i ngang hàng v i tr i đ t, nhng đ c tr i đ t bao b c (âm đ ng) và ng c l i kính th tr i đ t. Trong vũ tr quan tam th n y đã n y sinh ra nhân sinh quan, hoàn toàn nhân b n, l y tình ng i làm ph ng châm, làm nguyên t c giao t gi a ng i v i ng i. Cũng trong văn hóa dân t c duy linh và duy tâm VN, ngoài cái quan ni m đ c bi t v con ng i, m t quan ni m khác là quan ni m “đ t n c” cũng r t đ c bi t, vì nh là m t th c th v a v t ch t v a thiêng liêng, h thiêng sông núi (núi là đ t, sông là n c) không ph i ch m t c m t v n chu ng mà là c m t tín ng ng, nh là thành ph n đ o th T tiên và Tr i đ t.

Trên đây chúng tôi nh n đ nh văn hóa dân t c VN m t cách t ng quát. Khi so sánh v i văn hóa Mác-lêninit trên bình di n tinh th n, là đ o đ c và tín ng ng và th c hi n c th , thì tính ch t và hình th c c a hai văn hóa s xu t hi n rõ ràng h n.

Th a l nh Đ tam Qu c t (Commintern) H chi Minh (HCM) đã nh p c ng vào xã h i VN văn hóa Mác-lêninit đ nhu m đ hay là bi n th văn hoá dân t c c a chúng ta, qua 3 giai đ an sau đây:

1.- Giai đoạn 1 (1930-1945). Sau 10 năm (1920-1930) tôi luyện về a lý thuyết và a thực hành ở Nga và Tàu, khi đã trở thành một cán bộ trung kiên của Đảng tam Quốc tế (Commintern) và với chức vụ một “tổng đốc” Mác-lêninit, tháng 2, 1930 HCM về Hong-kong thành lập Đảng Cộng sản Đông dáng, sau là Lao đáng, sau nữa là đáng CSVN và liên tục phát triển trong những năm cho đến khi công páchánh quyán là ngày 19 tháng 8 năm 1945.

2.- Giai đoạn 2 (1946-1954) là giai đoạn đánh Pháp giành độc lập, kết thúc bằng hiệp định Genève (21-07-54) chia đôi đất nước, cùng một lúc thi hành công tác nhuộm đất ra phân nửa dân tộc VN và cộng cộng tuáng lại của cộng một dân tộc cho đàn anh Trung cộng.

3.- Giai đoạn 3 (1960-1975) là giai đoạn 15 năm với chiêu bài đánh Mỹ để xâm chiếm miền Nam, thắng lợi đất nước cộng võ lực bắt chấp định hiệp định Paris (1973), cùng một lúc hoàn thành vai trò nhuộm văn hóa của cộng một dân tộc vào cuối tháng tư năm 1975.

Qua 3 giai đoạn nói trên, sự nhuộm quốc tế cũng là sự nhuộm nhuộm của HCM và đáng CSVN được kể là hoàn tất “mission accomplished”, văn hóa Mac leninit đã thành công chinh phục và thôn tính văn hóa dân tộc VN. Để đánh dấu sự thành công “hiên hách” đó, đáng CSVN lấy tên HCM đặt cho thành phố Sài gòn. Đào thải và hoàn toàn thay thế chế là vấn đề thời gian. Và chỉ trong vòng 34 năm qua quá trình đào thải và thay thế đã tiến triển một cách chóng mặt. Những người Việt có cái ID chế y giác CS, tức là những thành phần còn nắm giữ cái văn hóa dân tộc của mình cũng là những người có những tiêu chuẩn để so sánh, thì khi về VN năm bảy ngày đi đây đi đó thì thấy ngay mình lạc loài đi vào một xã hội hoàn toàn xa lạ và đáng sợ. Đi vào một thế văn hóa mà ở đó gia đình và Tổ quốc bị xuống giá quá thấp, đàn bà con gái thành những món hàng mua dách, sự lao động của con người Việt nam hóa ra vô tri vô cảm, một tính chất con người, biến thành những bộ phận rời cho một cái máy sản xuất nào đó ở đâu đó. Một thế văn hóa lấy dái trá làm danh dá, lấy “người bóc lột người” làm quốc sách phát triển. Ngôn ngữ và lịch sử cũng như đạo giáo là linh hồn của văn hóa cũng đều thay đổi rõ rệt.

Vậy văn hóa Mac-lêninit là cái gì? Muốn hiểu văn hóa Mác-lêninit của HCM thì không gì bằng đem nó đi chiếu vào văn hóa dân tộc VN trên bình diện tình thế và thực hiện. Thời nghĩ ai ai cũng biết văn hóa Mac-lêninit là văn hóa duy vật do chế thuyết của Karl Marx tiến hành tiến ra. Gọi là duy vật vì nó lấy những pháp sản xuất, những định luật và biến chuyển (cycle) kinh tế để giải thích tất cả những xã hội con người, cũng có nghĩa là lấy kinh tế làm hướng hay nền tảng của ý thức, của tư tưởng, của tín ngưỡng. Văn hóa Mác-lêninit quan niệm: 1) con người chỉ là một sinh vật kinh tế, biến sản xuất hàng hóa và tiêu thụ, tất nhiên khinh bỉ các trí thức, khinh bỉ các tôn giáo, khinh bỉ tôn giáo. Đến khi Đảng quốc tế dùng chế nghĩa duy

v t c a Karl Marx làm n n t ng “đ o lý” đ ch tr ng Th gi i đ i đ ng thì

2) gia đình & T qu c đ u tr thành nh ng giá tr tu ng đ i, Đ ng tr thành giá tr tuy t đ i thay th gia đình thay th T qu c luôn (yêu Đ ng là yêu n c). M t “giáo lý” căn b n khác n a là lý “giai c p đ u tranh” làm đ ng l c phát tri n xã h i.

3) Cho nên chúng ta có th kh ng đ nh b n ch t c a ch nghĩa Mác-xít cũng nh ch tr ng chánh tr c a đ ng CSVN luôn luôn là chia r đ tr , chia r đ tiêu di t, liên hi p cũng nh hòa gi i hòa h p luôn luôn là chiêu bài hay th đo n ng n h n, không bao gi là c u cánh dài h n. Trên đây là ph ng di n lý thuy t, nói v hành đ ng (action) thì ph i nói đ n Lenin. Lenin là ng i th c hi n cách m ng đã đ a ra nh ng ph ng châm hành đ ng mà ph ng châm căn b n là c u cánh bi n minh phu ng ti n, m t ph ng châm c c đoan và tàn nh n, đ a đ n s t máu m t cách t nhiên. N máu cũng t đó mà ra, nh ng n máu là Đ ng CSVN n nhân dân.

Trên đây là nh ng nét “ch m phá” c a cái văn hóa mà tôi gi i là văn hóa Mác-lêninit. Tôi có th so sánh nh là m t cây chanh có nh ng trái chanh chua lè, cũng là ph đ nh c a m t cây cam có nh ng trái cam ngọt l m. Nh ng trái chanh chua lè đó? C gi báo trong n c, nh t là báo Công an c a nhà n c thì th y đ y đ y trong xã h i VN ngày nay, tôi không c n ph i đi l m đ a ra đây.

Th đem hai th văn hóa ra so sánh.

(A) Đ o đ c.

Ch nói đ n đ o đ c thông th ng c a văn hóa dân t c là Nhân Nghĩa L Trí Tín thì th y ngay s ph đ nh nói trên.

1.- Khi văn hóa dân t c ta đ cao ch NHÂN, thì văn hóa Mác-lêninit nói b t nhân, đ n c vô nhân. V i văn hóa Mác -lêninit, giao ti p gi a ng i v i ng i c gi a đ ng bào v i nhau không còn tình ng i, m t tính ng i n a. Kinh nghi m s ng c a dân t c là C i cách ru ng đ t và Đánh văn hóa “Nhân văn giai ph m” B c trong th p niên 50, h lý th nào, thì l ch s còn đó; T ng t n công T t M u thân (1968) Hu , h lý làm sao thì l ch s cũng còn đó. Xâm chi m mi n Nam (1975) đ th ng nh t đ t n c v i bao nhiêu h lý c a nó, l ch s cũng v n còn đó: ch đ tù c i t o, s ki n thuy n nhân, sách l c kinh t m i, đánh t s n, tiêu di t văn hóa mi n Nam... V i trăm, v i ngàn cây bút, v i t t đô-la đ ng CS đã và đang tha h s a l i l ch s , các th vi n c a các n c trên th gi i đ u tràn ng p tri u tri u trang gi y “bóp méo” l ch s , nh ng tôi v n tin l ch s s tr thù cho l ch s , vì s th t cũng nh m t tr i và m t trắng không m t th l c nào che gi u nhi u đ i đ c! H n 2,000 năm sau, l ch s v n còn ghi l i: T n Th y hoàng đ t sách và chôn s ng h c trò, không đ l i cho t h u th a t ng Lý T và Tri u Cao. Cũng th , không c n ph i đ i 1,000 năm sau, ch trong vòng 100 năm sau, trong l ch s VN và th gi i s có m t đo n ng n ghi l i: HCM đã chôn s ng hay đ p đ u cho ch t c trăm ngàn ti u đ i n ch , trong đó có bà m nuôi c a ông ta. Và không có câu nào nh c đ n tên m t Tr ng Chinh Đ ng xuân Khu.

2.- Khi văn hóa dân tộc ta tuyên bố NGHĨA L, thì văn hóa Mác- leninit cõ võ và đõ cao đõ o đõ c CÁCH MÃNG là bõ t nghĩa và vô l, nhõ con tõ cha, võ tõ chõ ng, anh em bõ n bè đõ ng bào ruõ t thõ t hàng xóm thõ y trở... chia ra giai cõ p đõ đánh đõ m nhau, cõ u xé nhau, nõ ng nhõ t là gõ n đây kõ thõ giõ a kõ Nam ngõõ i Bõ c, kõ thõ ng ngõõ i bõ i, kõ ngõ y và anh hùng và nhõ thõ trong mõ i lãnh võ c chánh trõ, kinh tõ và xã hõ i. Đõ n giõ phút nõ y mà còn có nhõ ng bà già quẽ mùa mõ miõ ng ra là chõ i: Tõ sõ nhà nó! Hõ i nào bà giõ u cha con nhà nó đõõ i hõ m, cõ m nuõ c đõ y đõ, bõ y giõ cha con nó võ cõõ p đõ t cõ a bà!. Giao tiõ p giõ a cha mõ ông bà và con cháu, giõ a thõ y trở hoàn toàn vô l. Trong ngôn ngữ hõ ng ngày hai tõ ngõ CẨM Ñ N và XIN Lõ l cũng bõ thay thõ bõ ng Đ.M., Đ.B... chính ngõõ i CS là cõ thõ y, là cha mõ cũng đõ u phàn nàn đõ u đó, không phõ i là chuyõ n bõ a cõ a “ngõ y”. HCM nhõ p cõ ng văn hoá Mac-leninit vào xã hõ i VN đõ đõ i đõ i là thõ đó.

3.- Khi văn hóa dân tộc nói TRÍ là mõ mang kiõ n thõ c, là khai phóng trí tuõ cho toàn dân thì Đõ ng CSVN theo văn hóa Mác-leninit chõ trõõ ng ngu dân, kiõ m duyõ t tác phõ m văn hóa nhõ sách báo, phõõ ng tiõ n truyõ n thông, bây giõ thêm internet nõ a, đó là bõ ng bít, là ngu dân rõ ràng. Giáo đõ c tõ tõõ ng thì chõ giõ i hõ n trong khuôn khõ hõ c thuyõ t Mác leninit, bây giõ là tõ tõõ ng HCM, nên không bao giõ có đõõ c mõ t giõ i trí thõ c, kém xa giáo đõ c cõ a thõ c dân Pháp, chính mõ t cán bõ CS là Hoàng Tõ y xác nhõ n đõ u đó. Nhõ ng nghĩ cho cùng và theo lõ thõõ ng ngõõ i cai trõ hay lãnh đõ o mà NGU thì đõ u có muõ n cho nguõ i dân bõ trõ TRÍ hõ n mình. Ai còn dám bõ o HCM và Đõ ng CSVN là trí? Khi võ n đõ ng sõ c lõ c toàn dân đõ đánh Pháp giành đõõ c Đõ c lõ p mà phõ i hy sinh cõ mõ t thõ hõ con dân, cùng mõ t lúc phõ i cõ m cõ cho ngõõ i lảng giõ ng khõ ng lõ tõõ ng lai cõ a cõ mõ t dân tõ c VN mình thì là trí õ chõ nào? Thõ hõ i? Bao nhiêu quõ c gia thuõ c đõ a Pháp đã giành lõ i đõõ c chõ quyõ n, mà đõ u phõ i hy sinh đõ n thõ. Trí õ chõ nào mà không hõ c đõõ c bài hõ c chánh trõ cõ a thõ i Chiõ n quõ c đõ lõ i. Tôi muõ n nói đõ n bài hõ c đõ mõ t nõõ c cõ a Sõ võõ ng võ tay nhà Tõ n, vì không biõ t thân võ i nuõ c Triõ u õ XA mà lõ i thân võ i nõõ c Tõ n õ Gõ N. Cái bõ t TRÍ cõ a HCM và Đõ ng CSVN sõ làm mõ t nõõ c võ tay Trung cõ ng nhõ Sõ võõ ng làm mõ t nuõ c võ tay nhà Tõ n, cách đây hõ n 2,200 năm!

Nhõ ng Đõ ng CSVN võ n tuyên bõ õ m trõ i mình là Đõ nh cao trí tuõ loài ngõõ i! Đõ trõ lõ i cho thái đõ cao ngõ o cõ hõ u cõ a ngõõ i CS, thay mõ t cho quõ c dân, mõ t thõõ ng tõ a õ Nha trang đã viõ t đõ i tõ treo ngay trõõ c cõ a chùa: Ngu mà tõ biõ t mình ngu là trí, Ngu mà tõ cho mình trí, thì chính đó mõ i thõ t là ngu”. Đúng quá! Chõ i vào mõ t nhõ thõ mà không biõ t, thì có phõ i là thõ t ngu không? Năm 1996 tôi đõ ngang qua chùa và có đõ ng lõ i đõ c tõ m bõ n đõ i tõ nõ y. Không biõ t tõ m bõ n còn đó nõ a không? Hay là đã đõõ c “mõ i” lên bõ công an làm viõ c và cho đi tù cõ i tõ o nõ a rõ i?

Ngoài ra và hõ n nõ a, HCM và đõ ng CSVN võ n đõ ng nghõ lõ c toàn dân đánh Mõ, xua quân đánh chiõ m miõ n Nam, đem nõõ ng mõ t hai thõ hõ thanh niên thiõ u nõ, hy sinh hai ba triõ u sinh linh võ i bao nhiêu là di sõ n văn hóa cõ a miõ n Bõ c, bà Dõõ ng thu Hõõ ng khõ ng đõ nh đó là mõ t cái ngu xuõ n lõ n nhõ t trong lõ ch sõ dân tõ c VN. Đõ đõõ c cái gì? Thõ ng nhõ t đõ t nõõ c mà không thõ ng nhõ t đõõ c lòng dân và mõ t thõ hào quang chiõ n thõ ng không đáng mõ t bõ a cõ m ngon

lành cho gia đình, nh ng v i bao nhiêu h l y kh n n n cho c dân t c. V i m t cái giá kh ng l ph i m y th h n a m i tr , mà ch a ch c đã tr xong? R i cũng ph i “mã qui” (qua M), m y l n còn ph i ra vô b ng c a h u (c a h u theo ch Nho có phải là h u môn không?). V y hào quang chi n th ng đ đâu?

4.- Còn ch TIN thì th nào n a? T ng t n công T t M u thân 1968, chính là m u đ “vĩ đ i” c a HCM, nh ng m u s không thành, HCM ngã b nh vì đó. Th mà tr c khi ch t còn c ch p xui dân đánh M : Năm qua th ng l i v vang, Năm nay ti n tuy n ch c r ng th ng to, Vì đ c l p vì t do, Đánh cho M cút đánh cho Ng y nhào. Ti n lên chi n sĩ đ ng bào, B c Nam sum h p, xuân nào vui h n!

HCM ch t r i còn đ l i m t cái g ng b t tín c a văn hóa Mac-lêninit. Năm 1973, Đ ng CSVN ký k t hi p đ nh Paris, nh ng noi g ng HCM nên đã có h u ý s b i tín m t l n n a đ xâm chi m m i n Nam b ng vũ l c. Sau khi h p m t v i Kessinger ở Paris và th a thu n v i nhau v nh ng đi u kho n c a Hi p đ nh Paris, nh t là đi u kho n rút quân (mà là đ l i) Lê đ c Th (Phan Đình Kh i) v l i Hà n i đ c Chánh tr b th t ti c ăn m ng, không ph i là vì tìm đ c m t gi i pháp hòa bình cho Dân t c mà là l a g t đ c m t tên “cáo già” Do thái.

(B) Tín ng ng.

Trên đây là nói v đ o đ c thông th ng c a văn hóa dân tộc. Còn v tín ng ng thì th nào? Tôi không nói đ n văn hóa Mac-lêninit nh h ng tai h i th nào trên các đ o giáo nh p c ng là Ph t giáo, Thiên chúa giáo... ch nói đ n tín ng ng n i đ a thu n túy c a dân t c là đ o th T tiên/Ông bà và Tr i/ Đ t. Đ o th T tiên/Ông bà thì gi i h n trong gia đình, trong dòng h thì còn gi l i đ u c nh ng ngày gi , nh ng đêm giao th a, nh ng ma chay r m rà, nh ng m m khang trang s ch s . Nh ng lòng thành đã khác nhau r t nhi u tùy theo gia đình, tùy theo dòng h , nh t là tùy theo môi tr ng văn hóa. Còn l gi Qu c t Hùng v ng, v i t m vóc qu c gia, v i l nghi long tr ng và linh đình... v n còn gi đ c lòng thành c a qu c dân, c a dân t c VN, đ c ph n nào và bao lâu, thì đó còn là m t câu h i? Vì Đ ng CSVN không buông tha, v n ch tr ng bi n đ i thành ra m t doanh nghi p, m t th ng nghi p béo b c a Đ ng và cho Đ ng, nh đ i v i tín ngu ng Tr i/Đ t, nh nói sau.

Đang khi đó thì đ o th Tr i Đ t, đúng lý ra ph i có t m vóc qu c gia, t m vóc dân t c, l i ch còn trong gi i h n ch t h p c a đ a ph ng. Tôi mu n nói đ n đ n th bà chúa Li u H nh, hi n thân c a C u Thiên Huy n N (bà chúa Tr i), c nh H Tây, Hà n i, đ n th bà chúa Th ng Ngàn (Núi R ng) và đ n th bà chúa Tho i (Th y). c hai l ng s n. (L u ý là khi tôi nói đ n Tr i Đ t đây là nói đ n ph n linh thiêng vô hình, không ph i ph n t ng tr ng h u hình).

Tóm l i, v đ o đ c thông th ng, văn hóa Mac-lêninit là ph đ nh c a văn hóa dân t c rõ ràng

nh nói trên. Còn v tin ng ng thì văn hóa Mac-lêninit là duy v t vô th n, ph đ nh văn hóa dân t c là t t nhiên. Nh ng h n n a, đ ng CSVN đã và đang bi n tin ng ng dân gian thành m t th doanh nghi p kh ng l . Năm 2006, tôi đã đi h i 3 đ n ba Bà Chúa nói trên và tôi đã ch ng ki n m t c nh t ng h t s c náo nhi t nh là m t h i ch , có c ngàn c v n ng i tham gia. Đúng là “Ng a xe nh n c, áo qu n nh nêm” và nhi u ngày liên ti p nh v y. Đi u làm tôi l u ý nh t là s ng i vào đ n đ l bái ph n l n là khách t đầu đ n hay khách du l ch. Còn ngoài đ ng qua l i hay khách l i qua, trong 5 ng i có đ n 4 ng i là đàn ông con trai, ch m t ng i là đàn bà con gái. S sai bi t đó nói lên cái gì? Đàn bà con gái, t t nhiên ph i lo buồn bán và n u n ng. Đàn ông con trai ph i trách nhi m v an ninh tr t t là m t l t t nhiên n a. Vì tr ng tâm c a ngày h i do Đ ng CSVN t ch c là buôn bán và ăn u ng, buôn bán n u n ng là lãnh v c chuyên môn c a đàn bà con gái. Bao nhiêu là ti m buôn và đ th m t hàng hoa đ cúng d ng, là đ lo i trái cây và bánh trái trong n c và nh p c ng, đ lo i nhang đèn và đ hàng mã, gi y vàng gi y b c, t t nhiên là có gi y đô-la. Các hi u ăn thì luôn t p n p, b n mu n ăn cái gì cũng có, toàn là nh ng món ngon, còn nóng h i m i chiên m i n ng m i n u, còn t i rói, m i c t m i b t m i m m i x ... Đàn bà con gái bán, r t nhi u ng i mua, nh ng đàn ông con trai b ng, đ i, khiêng, gánh... Vào trong đ n thì trên bàn th tràn đ y trái cây bánh m t, nhang đèn thì nghi ngút cháy, khói h ng trong đ n m i ph n dày đ c không th đ c, trăm l n dày đ c h n tr c am bên ngoài. Nh ng tr n tr ng nh t trong đ n, ngoài t ng bà và các nàng h u lúc nhúc, là khu đ hòm đ ng ti n m t đ ng ngân phi u... hai cái nh hai bên bàn th , m t m t cái l n h n cái tr ng ch u, ch nh nh đ ng (đ ng ch không ph i n m) tr c chánh đ n và m i hòm luôn luôn có hai nhân viên ăn m c complet đen cravate đ , ch c ch n có l n súng sáu trong ng i, m t luôn luôn s c bén và chăm ch nh h v (ai?), nh s n sàng đ i phó chuy n b t tr c.

Tr n đây là ch tr ng buôn th n bán thánh đ c tri t đ thi hành nh là m t qu c sách v a chánh tr v a kinh t . Vì v a ngu dân đ đ b cai tr , ru ng nh nha phi n. Có ph i đ o Các-mác (t i sao không g i con h là con h) là nha phi n c a ng i dân, nh chính Karl Marx đ y? V a kinh doanh đ i qui mô, phát tri n kinh t đ a ph ng, và ngành du l ch cho ng i trong nu c, cho Vi t ki u và ng i n c ngoài. Và h n n a, cái mô hình kinh doanh L ng s n cũng nh H n i đã và đang đ c l p l i kh p c n c. D i hình th c địa ph ng, có đ n Bà Chúa X , núi Sam, Châu đ c, đ n Bà, núi Bà Đen, Tây ninh.... Nh ng n i n y không có giá tr lịch s và giáo đ c nh chùa Ao bà Ôm Trà vinh c a tôi, nh ng l i đ c nhà c m quy n CS đ u t r t l n vào du l ch, có nghĩa là có kh năng thu nh p l i nhu n nhi u h n... Còn bao nhiêu đ n chùa qu c doanh n a, mà con s ph i tính b ng trăm, các th y chùa các cha c qu c doanh ph i rõ h n tôi, nh ng “ăn xôi chùa ng m mi ng” là l th ng thôi!

T u trung, con s thu ho ch h ng năm ph i tính b ng trăm t b c, đ s c đ tài tr c b Giáo đ c. Nh ng r t ti c là không bi t bao nhiêu ph n trăm vào túi cán b đ a ph ng lên đ n trung ng, còn gì m y cho ngân sách trung ng. Và trong ngân sách trung ng không có m t m c nào g i là do đ n th chùa chi n thu ho ch. Thành th không có gì ph i l y làm l khi th y cán b đ ng viên CS xây sửa trong tay b c t và villa n y nhà nghi mát kia, xe Mercedes, BMW, Lexus, c Rollroyes cho v , cho con, cho b nh i, cho c bà con g n bà con xa.

Trên đây ch là m t trong nhi u ngu n l i thu h ach r t quan tr ng nh khai thác tin ng ng c a ng i dân, bi n đ i m t tin ngu ng c a văn hóa dân t c thành ra m t ngành kinh tài r t béo b c a Đ ng và cho Đ ng hay cho các đ ng viên.

Ngoài ra, văn hóa Mác-lêninit đã đánh mọt hoàn toàn cái tinh thần cẩu thả Trại Đốt đống tay vịn bên con buôn phá núi phá rừng, cùng mọt lúc làm ô nhiễm khí trời và non sông đống nọc, song song với việc khai thác tín ngưỡng bà chúa Liễu Hạnh, bà chúa Thờng Ngàn và bà chúa Thoại cẩu dân gian để làm tiền mọt cách trừng trị và thô bạo.

(C) Phát triển xã hội.

Văn hóa là môi trường xây dựng con người và phát triển xã hội. Trong cái môi trường văn hóa Mác-leninit, con người VN ngày nay được xây dựng thế nào và xã hội VN được phát triển làm sao? Đây là mọt câu hỏi mà người bạn tôi ở phía nam thành phố, người bạn tôi trình bày cho tôi. Khi đi vào VN năm 2005-2006 tôi có viết cuốn sách “Đã hơn 30 năm rồi!” trong đó tôi đã cố gắng mô tả những mặt và lĩnh vực của xã hội VN sau hơn 30 năm thống nhất đất nước, cũng có nghĩa là từ khi văn hóa Mác-lêninit không chỉ văn hóa dân tộc VN là tháng 10 1975 và trong cái môi trường văn hóa Mác-lêninit mới này, xã hội VN đã phát triển như thế nào. Nếu bạn nào có được sách này của tôi, sẽ nhận được những phần nào của xã hội VN, không phải chỉ cách đây 2 năm mà là hiện tại nó vẫn thế, nếu không muốn nói là còn xấu xí hơn. Nhưng để tôi viết ra từ 2 năm trước vẫn còn là thế sự, chính mọt kinh tế gia, mọt thời là chuyên viên của Ngân hàng thế giới, còn vào cho Hà Nội và Vientiane Lào, chỉ cách đây mấy tháng đã Email cho tôi mọt câu như sau: Nắm tại Sài Gòn, được sách. Đã hơn 30 năm rồi của anh... Đúng quá! Quý vị nên được thì sự rõ! Tôi không bao giờ có tài liệu của!

Ở đây, tôi chỉ nói thêm mọt chút, gọi là bổ túc cho những gì đã viết trong sách, cũng là phần kết luận cho câu chuyện hôm nay. Đó là vấn đề phát triển kinh tế, kéo theo sau là phát triển xã hội. Chúng ta, nếu chỉ là khách du lịch, khi vào VN với mọt tầm nhìn khách quan để nhìn nhận là kinh tế VN từ ngày cộng sản phải “đổi mới” đến giờ đã phát triển mọt cách chóng mặt, nếu so sánh với tình trạng trước năm 1990. Nhưng cũng phải khách quan mà nói thì khi so sánh với các nước trong vùng như là Việt Singapore, Đài loan và Triều tiên thì thế lực VN mình còn thua kém quá xa, có nghĩa là tất cả rõ ràng. Đó là mọt cái nhìn, có chính xác cách mấy đi nữa thì cũng vẫn là phiến diện, vì cái gì cũng là thế lực đến và đến giờ thích cũng như để cho ai, mà cũng không có ai chịu nhận lỗi, nhất là những “đỉnh cao trí tuệ loài người”.

Tuy nhiên, nếu chúng ta đứng trên bình diện nội bộ và lý công tâm của bộ mặt để nhìn chính trị mà nhìn xét thì thế lực những nét được thừa của sự phát triển kinh tế theo “định hướng xã hội chủ nghĩa”, cũng có nghĩa là vẫn nằm trong cái vòng quay những hay môi trường văn hóa Mác-lêninit mà tôi đã cố gắng mô tả ở trên.

- Được thừa số 1 là VN phát triển mọt cách chóng mặt, những lợi bất mọt cách kinh khủng, thì với mọt kế hoạch thế lực quát hay đúng hơn là có kế hoạch mà không mấy ai tôn trọng các nguyên tắc thì thế lực cũng như những thì hành. Luật lệ thì có đó, còn có quá nhiều là khác. Thế lực thì lợi là không có luật vì được hay được viên là luật. Còn khi nói đến kinh tế thế lực, thì lợi theo “định hướng xã hội chủ nghĩa”, có nghĩa là không muốn tôn trọng luật thế lực, chỉ muốn duy trì các sự kinh tế tài chính trong khuôn khổ của doanh càng lâu càng tốt, chỉ với mọt đích

c ng c quy n l i c a Đ ng hay c a đ ng viên. Chính quy n l i và quy n l c cho Đ ng hay cho đ ng viên gây ra s b a bãi đ i qui mô, b a bãi trong ngành xây c t nhà c a là t đ i n hình. B a bãi trong ngành khai thác t m ăn quán n c là m t ví d khác không kém ph n đ i n hình n a.

- Đ c thù s 2 là phát tri n không quân bình (not balanced). Không quân bình rõ ràng nh t là gi a thành th và làng xã thôn quê, cũng có nghĩa là không quân bình gi a các t ng l p nhân dân. Và chính trong lòng thành th cũng không quân bình gi a các qu n các khu dân c . Tôi đã lái xe đi trên con đ ng chánh Nguy n văn Linh ch y gi a khu Phú m h ng (Khánh h i cũ), t Nhà bè, nay là khu th ng c ng Sai gon ra qu c l s 1 đi H u giang, đ n Ch Đ m, không khác gì nh đi t m t khu nhà (résidents) sang trọng và văn minh c a m t thành ph l n c a x M vào m t khu ngo i ô nghèo nh t c a Dakar, Sénégal, Phi châu, mà tôi đã nhi u l n ng i xe taxi đi ngang qua (1978-82) t phi tr ng v thành ph . Ch c các b n s nói r ng nh ng thành ph l n nào l i không có nh ng taudis hay chu t. Đúng, nh ng không ph i đ u cũng có nh ng chu t nh các thành ph l n VN.

H u qu c th là cái h gi a giàu (t p trung v các thành ph) và nghèo (thôn quê và ngo i ô thành ph) càng ngày càng sâu càng r ng theo đà phát tri n kinh t . Nghèo đ đây là nông dân và th thuy n, ch c ch n ph n l n hai gi i n y đ u có đ i s ng đ i m c t i thi u (poverty line) theo Liên h p qu c (UNO) là 700 đô la m t năm hay 2 đô la m t ngày, t ng đ ng v i 35,000 đ ng theo h i xu t hi n gi . Và s ng i nghèo n y, theo tôi tính thì ph i chi m ít ra là 60% dân s 85 tri u, nh ng nhà c m quy n Hà nôi luôn luôn ngoan c công b ch có 35% dân s còn đ i m c nghèo theo tiêu chu n c a Liên hi p qu c. M dân lâu ngày thành ra t m chính mình.

Trong lòng thành ph thì rõ ràng phát tri n đ n chóng m t c a ngành khách s n, v i nh ng t m ăn t m hàng nh p c ng th t sang... t t c đ u đúng tiêu chu n qu c t c a th th 21, đang khi đó thì h th ng c ng rãnh v n còn trong tình tr ng đ u th k 20.

Nói v làng xã thôn quê t c là nói đ n gi i nhà nông. Là thành ph n đ i đa s nhân dân, không có m t con s chánh th c và chính xác, nh ng t l 60-65 % không xa s th t bao nhiêu. Khi nói v phát tri n không quân bình, m i ng i k c kinh t gia CS cũng ph i nhìn nh n là ngành nông nghi p b các ngành khác nh t là du l ch cũng là xu t c ng hàng hóa và d ch v (services) t i ch và xu t c ng hàng hóa ra n c ngoài... v t quá xa, cũng có th nói đ c là trong quá trình phát tri n kinh t , gi i nhà nông b b quên đi. Tr trêu là chính gi i nhà nông hy sinh nhân l c cũng nh tài l c nhi u nh t đ đánh Pháp đánh M giành l i ch quy n và th ng nh t đ t n c, nh ng khi đ c l p và th ng nh t r i, thì chính gi i nhà nông n y l i b b c đ i nh t, b Đ ng CSVN l m đ ng 'sát v n'. Ch đ h p tác xã t o c h i đ cán b hà hi p dân, v a làm tiêu ma sáng ki n và làm suy gi m năng l c s n xu t c a nông dân. C i cách ru ng đ t trong th p niên 50 là k ho ch thay đ i ch quy n, t tay t nhân v tay nhà n c, và ch đ i n m i n y kh c nghi t và tàn nh n h n v n b i. Đó là chuy n ngoài B c, đ l i m t v t th ng quá sâu quá n ng trong tâm h n c a dân t c, còn l l i đ n t n ngày nay và là m t v t nh m i ph n đáng ghê t m c a đ ng CSVN không bao gi b i t y đ c trong l ch s dân t c. VN.

Trong Nam thì sau khi th ng nh t, thì có h p tác xã, k đ n là hóa giá lúa g o, nhà n c k m giá g o đ xu t c ng, đang khi giá hàng hóa tiêu dùng khác thì th l ng. Vì đó mà nông dân trong Nam đã nghèo l i nghèo h n, đ n đ i có n i ph i đói, chính ngay i gi a v a lúa c a

mình, nh nhà văn tr Nguy n ng c T k trong chuy n Cánh đ ng b t t n c a cô. Nh một gia đình hai ba con, có 5,6 công đ t ru ng đ khai thác trong th p niên 70, 80, đ i s ng v t và nh ng còn s ng đ c. Nh ng qua th p niên 90, n u không thêm con thì cũng ph i thêm tu i, nghĩa là ph i thêm nhu c u, đang khi đó thì đ i n tích khai thác không thêm, có khi i ph i b t vì k ho ch th y i, k h ach giao thông đ ng sá... đ n m t lúc th ng đ s c lao đ ng, th t nghi p ti m tàng kinh niên thành ra li u tr n tru ng, làng xã nông thôn không còn s c ch u đ ng ph i t ng kh ra ngoài nh ng mi ng ăn, mà tay ch n không tìm ra cái ăn. K t qu : con trai con gái ph i b làng ra đi, đ làng xã y i s quân bình c a mình đ t n t i. Đi đâu? Và làm gì?

T đó mà có phong trào đi làm đĩ, đi y ch ng ng i Đài loan, ng i Đ i hàn, ng i Tàu... mà h n 90% là con gái Nam k l c t nh, vì có nhi u h n, có ch n dài h n. Có nhi u làng con gái b đi v thành hay đi y ch ng ngo i qu c g n h t, nh m t xã g n th xã C n th ngày nay không m y ai nh tên xã đó tên gì vì m i ng i g i tên m i là Đài loan, cũng vì lý do đó. Còn trai tráng thì cũng ph i ra đi, gia nh p chi n đ ch xu t c ng lao đ ng do nhà c m quy n CS phát đ ng, nh ng hoàn toàn khác h n v i đàn bà con gái, nh nh m lúc trong Nam kinh t b c phát h n ngoài B c, nên ch trên đ i 30% là trai tráng m i n Nam xu t c ng lao đ ng ra x ngoài, đ i trên đ i 70% cho ngu i m i n B c. Nh ng s phát tri n kinh t trong Nam v n không đ s c thu nh n h t, th t nghi p c a dân m i n Nam v n còn r t gay g t. Khi có kh ng hoàng kinh t nh hi n gi thì th t nghi p s tr v nông thôn, làm cho gi i nông nghi p đã nghèo r i càng nghèo thêm, làm cho cái h xa cách nghèo giàu càng gia tăng, vì bao gi giai c p giàu có b thi t thời vì kh ng ho ng thì v n b thi t thời tu ng đ i ít h n.

T u trung, s đ i m i đ phát tri n theo ‘đ nh hu ng xã h i ch nghĩa’, t c là trong vòng nh h ng c a văn hóa Mac-lêninit, là m t s phát tri n không quân bình, b t bình đ ng, cũng là b t công xã h i vô cùng tan nh n. Và không ai khác là ng i th a h ng s b t công n y ngoài ra đ ng CSVN, đúng h n là đ ng viên CS, vì nh đó mà quy n l c c a h càng đ c c ng c h n, có c tham nhũng h n, mà v n đ c hàm n c a dân t c. Cho đ n bao gi ?

- Đ c thù s 3 là giáo đ c. Tuyên truy n và giáo đ c là hai ph ng ti n đ nhu m đó văn hóa dân t c VN, nh ng giáo đ c là ph ng ti n linh nghi m nh t, nên đ ng CSVN gi đ c quy n qu n lý, tri t đ và toàn di n, t m u giáo đ n cao h c, t tr ng s c u tiêu (nói là nhà a m i có văn hóa h n) , phòng ăn, sân ch i... đ n vi c tuy n ch n gi ng viên cũng nh thu nh n h c sinh sinh viên, t vi c đ nh đ o t ch ng trình h c đ n chuy n thi c ... t t c vì m c đích đào t o cho ra m t m u ng i m i, có cách suy t m i, có cách x th m i, có c cách ăn nói m i..., nghĩa là hoàn toàn th m nhu n văn hóa Mac-lêninit, đ o đ c Mac-lêninit. Chúng ta nh n di n m u ng i n y r t d dàng. Đây là hai tr ng h p thông tin tôi v a nh n đ u c m i vài ba ngày thôi, không gì ghê g m l m, nh ng r t rõ ràng. Tôi có ng i b n vong niên ng i Hà n i, v ch t, đi v VN c i m t cô v tr đ p, có b ng đa h c và có ti n. Sau nhi u năm g ng g ng h nh phúc v i nhau, tu n r i anh đ n ch tôi đi ăn bánh xèo quán Cây đ a, khi đ a tôi v , tôi h i thăm chuy n gia đình c a anh, đ n m t lúc anh ph i tâm s v i tôi v nh ng đ c tính c a ch v : ăn nói v i ch ng con nh c n đ , đ u óc c p đ i h c l i đ t h t ch nói v s đ a, nh t là s đ a th gi i, nh có l n h i anh ta Nam du ng ở đâu? Chuy n th 2. M i tháng tr c đây, m t cô b n đi v thăm gia đình M cày, B n tre, tr v M San Antonio Texas g i thăm tôi, tôi h i v thăm nhà có th y gì thay đ i không? Ch ta không nói gì khác ch tr i: Sao bây gi h c trò con gái cũng nh con trai trong làng ăn nói t c t u quá, anh! M mi ng ra là Đ.M. Đ.B.

Tôi ch nói m t vài ví d s ng nh nhàngh thôi, ch th c s nh hu ng văn hoá Mác-lêninit trên xã h i VN tại h i n ng n và qui mô h n nh u, nh t là trên s giao t gi a con cái v i ông bà cha m , gi a th y trò (anh Nguyên hi n Lê có thu t chuy n các cô giáo Long xuyên th ng xuyên b h c sinh đón đ ng bóp vú và vô tôi v , vì là con ông cháu cha). Văn hóa Mac-leninit đã vào t n đ ng b ng sông C u long t tháng 4 năm 1975 r i. Nh ng đó ch là nh ng chuy n nh .

Chuy n l n nh t mà tôi mu n nói đ n là s m t quân bình trong s phát tri n kinh t và xã h i, do ch tr ng, do chánh sách c a văn hóa Mac-leninit quan ni m và th c hi n t ngày th ng nh t đ t n c, k t qu là gi i nông dân và th thuy n b b c đ i cha ông hi n gi và qua đ i con đ i cháu. Nên cái h xa cách giàu nghèo càng ngày càng sâu r ng bao nhiêu n a. Chúng ta nên suy nghĩ m t chút v câu ca n y thời thì s rõ cái ý của tôi:

Tiên h c phí, H u h c thêm!

Tiên h c phí! T c p m u giáo đ n c p cao h c. Trên th gi i ngày nay ch có VN m i có m t ch đ giáo đ c có h c phí t c p c s nh v y. Th c t các gia đình nông dân th thuy n trong Nam (tôi không rõ chuy n ngoài B c l m, nh ng có th cũng “same same” (t ng t). Cha m là nh ng ng i bà con v i tôi, Trà vinh (Đ i phu c), R ch giá (Xã th oàng), C n th (Bình th y), ba gia đình ba n i khác nhau, nh ng cùng tình tr ng nh nhau, cho nên có th nào hình dung cho c Nam k l c t nh, có nh u nông dân nh t n c. Ba gia đình đ u đ c l p kho ng 1976-77 và khai thác trên đ i 1 m u ru ng hay là 10 công đ t v n, đề phát tri n. Đ n năm tôi v th m VN là năm 1995-96, gia đình nào cũng có 3, 4 đ a con và đ u cho các con đi ăn h c, và đã có hai ba đ a h t trung h c. Nh ng đ n ngu ng c a đ a h c hay k thu t chuyên môn, là h t đ ng th ng ti n n a. M i niên khóa đ i h c hay k thu t chuyên môn đòi h i t i thi u t 3 đ n 4 tri u b c. Nghĩa là đ i h c và k thu t chuyên môn tr thành đ c quy n (chasse gardée) s h u dành riêng cho nhà giàu, trong đó ph n l n là cán b CS, trong nh ng cán b CS n y ph n l n là ng i mi n B c. Ngoài v n đ tài chánh, còn có v n đ k th gi a nh ng gia đình anh hùng và gia đình “ng y”, làm cho nhà nông và nh t là nhà nông ng i mi n Nam càng điều đ ng h n n a. (L u ý: ng i mi n Nam là nh ng ng i s ng du i vĩ tuy n 17 t 1954 đ n 1975 và không CS. Cũng nên l u ý n a là th thuy n ph n l n cũng là ng i mi n Nam, 2/3 công thương cũng trong Nam, đ u t t n c ngoài cũng g n 80% đ vào trong Nam.)

H u h c thêm! Cũng t c p m u giáo đ n cao h c. Tham nh ững là s tr ng c a ng i có quy n, trong tr ng h p n y là giáo ch c và ng i h i m i dĩ nhiên phái là ng i có ti n. Cho nên “tiên h c phí” v i “h u h c thêm” thành ra m t c p bài trùng vô cùng mãnh li t đã và đang đ a m t giai c p (thi u s) lên và đ y m t giai c p (đ i đ a s) s t l i sau m t cách h t s c tàn nh n và không ph i cho m t hai th h , mà cho r t nh u th h k ti p, vì luôn luôn giáo đ c là con đ ng đ th ng ti n và lâu dài. Có ng i nói: đ s a ch a s b t quân bình đó thì có ch đ h c b ng cho h c trò và sinh viên u tú. Nh ng l i l n qu n n a r i! Ai là h c trò u tú?

Tr ng h p c a tôi th i niên thi u, tôi h c gi i, không ch c gì tôi thông minh hay tài ba h n, tôi h c gi i vì h c nhi u gi h n, nh cha m có ti n r c th y v d y t i gia! Còn chuy n h c b ng thì là chuy n quy n th , ngoài ra còn là chuy n mu i b bi n.

Đ hi u thêm v giáo d c c a văn hóa Mác-leninit, tôi xin m n l i c a TS Nguy n qu c B o, nguyên y viên Trung ng Đ ng, nguyên Bí th th nh t Đoàn thanh niên CS HCM.

a)... n n giáo d c t o nên s n ph m gi và l u hành s n ph m gi t c p c s đ n ông ti n sĩ, đ n ông giáo s ... (70% ti n sĩ gi , giáo s gi theo TS Nguy n đình C). Dù là gi , thì nhà nghèo cũng không có ti n mua n a là...

b) H th ng giáo d c tr thành th tr ng không lành m nh, t t c các thành ph n c a giáo d c tr thành m t th hàng hóa mang rao bán, t t c các k thi, các ch ng ch ... Cũng l i là ti n n a, nhà giàu thì tha h mua, nhà nghèo thì tha h đ ng nhìn.

c) H th ng th y giáo r t thiêng liêng, tuy không ph i là t t c , nh ng có xu h ng là ng i kinh doanh, mà kinh doanh r t tàn nh n.

d) ... có ti n là có đi m t t.

e)... N n giáo d c c a ta có đi u khi n đ c không? H qu tại h i không ph i là con em Vi t nam đang thi u trí tu . H th ng đi u hành làm cho nó tê li t đi. Nh ng n u cùng con ngu i y cho ra n c ngoài thì nó nên ngu i. (Đi n văn đ c t i Qu c t giám, Hà n i, ngày 18-07-2003). Cũng l i là ti n n a m i thành ngu i.

Trong n c con em nông dân hay th thuy n, không có ti n đ thắng ti n, thì làm sao có ti n đi n c ngoài đ nên ngu i. Th h i? Nh ng n u không đi n c ngoài đ nên ngu i, thì ph i nhà thì thành gì? Không l tr v thành ngu i v n à?

K t lu n: Nguyên T ng th ng Nguy n văn Thi u đã nói: Đ ng nghe nh ng gì CS nói, ph i nhìn nh ng gì CS làm! Th a quý v , ông Thi u nói sai r i! Th c ra ph i nói nh v y m i đúng: Khi CS nói tr ng thì ph i nghĩ là đen. Khi CS nói gi i phóng thì là đô h , là đánh c p. Khi CS nói công lý thì đó là b t công. Khi CS nói t do thì là đ a dày. Khi CS nói h nh phúc, có nghĩa là b t h nh là kh n n n.

C H X H C N V N

Đ c l p - T do - H nh phúc

(Thi u m t g ch (-) tr c Đ c l p)

Westminster, ngày 19 tháng 04, 2009.